

rette noget godt; men Erfaringen har i en lang Aarrække vist, at det har kostet alt for Meget, til at man burde beholde det, og jeg troer, som sagt, at den private Hesteopdrætter har Snarlig, at han staaer sig bedst ved at sørge for at faae den bedst mulige Race, og det er derfor Noget, man godt kan overlade til ham.

Indenrigsministeren: Den ærede fribte Taler henbiste til, at man kunde overlade det Hele til de private Hesteopdrættere, og at disse nok enten enkeltvis eller igjennem Actieselskaber vilde kunne tilveiebringe de fornødne Heste til Forbedring af vor Landrace. Deri ere vi altsaa enige, at det er uansteligt at faae Landracen forbedret igjennem Noget, der ligger udenfor den; men, hvad vi ikke ere enige i, og hvad den ærede Randssthingsmand, der før havde Ordet, heller ikke er enig med den ærede fribte Taler i, er, at man kan hente denne Vare nogetsteds fra udenlands. Jeg troer at kjende det Tilfælde som den ærede Taler har for sig, jeg troer at kjende den Hingst, som han vistnok her har sigtet til, men jeg drister mig til at paastaae, at for een fremmed indført Hingst, som har gjort noget Gavn her i Landet, have vi indført 10 eller 20, som kun have gjort Skade, og det Samme vil blive Tilfældet, dersom man fremdeles følger den samme Vej. Enten man kjøber Fuldblodshingste — og vi have jo, som den ærede Randssthingsmand for Københavns Amt (Thalbiiger) meget rigtigt bemærkede, kun Raad til at kjøbe de midelmæssige eller vi kjøbe Orientalere, Norskshingste eller hollænderstebalblodshingste, saa skal det Samme vise sig, nemlig at det er en reen Tilfældighed, om en saadan indført Hest, der staaer fjært fra vor Landrace i hele sin Bygning, kommer til at gjøre noget Gavn. Det er, mine Herrer, netop Banlideligheden ved at indføre fremmede Hundsdyr, og navnlig fremmede Heste, at de ere opførte under ganske andre Vilkaar end vore egne, Racen er ubillig under ganske andre Forhold end de, hvorunder vore egne Heste leve. De staae med eet Ord altsfor fjært fra vore Landheste, til at man med Sikkerhed kan blande deres Blod med vore Hestes. Der er jo ingen Regel uden Undtagelse, og det gjælder altsaa ogsaa her;

jeg kjender selv enkelte Tilfælde, hvor en saadan fremmed indført Hingst har gjort Gavn. Det er en Opgave, der ligger udenfor private Mænds Kræfter, idetmindste udenfor Fleertallet af de Privates Kræfter, at danne en selvstændig Stamme af Hundsdyr, men til at danne en Stamme af Heste, en constant Hesterace, som med Sikkerhed kan overføre sine Egenstaber paa sit Afkom, hører mere Tid og flere Penge og Kræfter, og i Reglen mere Indsigt, end nogen enkelt privat Mand kan raade over. Skal den Opgave løses at tilveiebringe en national ædel Hestestamme, hvis Blod man med Sikkerhed kan blande med vore Landhestes, og som kan forbedre dem, saa kan denne Opgave efter min fulde Overbeviisning kun løses af Staten. Vi ere ikke saa heldigt stillede her som i England, hvor private Mænd raade over Midler, næsten ligesaa store som dem, mindre Stater i Europa raade over, og hvor enkelte Private kunne gjøre det, som maa være Statens Formaal og er Statens Opgave andre Steder; men, mine Herrer! kast Blikket ud over Europa, og navn mig saa med Undtagelse af England et eneste Land i Europa, hvor der ikke bliver gjort disse eller ganske lignende Anstregelser for at have Landets Hestevælv. Jeg skal villigt erkjende de mange og store Fortrin, som vore egne Hesteracer have, jeg skal villigt erkjende, at man ved en fornuftig Val af vore egne Racer kan komme betydeligt videre end vi nu ere komne; men der er et Punkt, udover hvilket man ikke kan komme, uden at benytte andet Blod end det, der flyder i vore Hestes Aarer, og der er et betydeligt Fuldkommenhedsstrin, der ligger hinsides dette Punkt. Hvad er det, vi mangle i vore nationale Racer, saaledes som de have udviklet sig i Tidernes Løb? Det er Bevægelighed og Holdning. Dersom man skulde være nødt til at kjøbe disse Fortrin ved at ofre Noget af det, vore egne Racer have af Godt og Fortrindeligt, skulde jeg være den Sidste til at tilraade at blande andet Blod ind i Racerne; men det er aldeles ikke givet. Det Blod, vi maae benytte, naar vi ville bringe Landracerne udover det Fuldkommenhedsstrin, de kunne naae i og sør sig, maa være i Besiddelse af alle de gode Egenstaber, vi sætte Priis paa